

maa betragte alle af den ansatte Præster for dygtige og duelige til Embedets Gjerning, men man dog maa indrømme, at Gaverne ere forskjellige, Anskuelserne og Opsattelsen, Fremstilling og Udvikling af enkelte Lærdomme afvigende, og at det ikke er givet den enkelte selv høitbegavede Præst at kunne i lige Grad tiltale alle inden hans Sogns Grændser boende Christne, som dog alle have lige Berettigelse til at finde sig tilfredsstillende i kirkelig Henseende.

I det Fleertallet derfor holder sig overbevist om, at der fra Statens Side ikke alene ikke kan være noget Betænkeligt ved at indrømme Folketirkens Medlemmer frit Valg mellem de af den beskiftede Præster, men at det endog maa være dens Forpligtelse at give Folket, af hvilket den fordrer store Offere, for at uddanne Mænd til den geistlige Stand, underholde Geistligheden og vedligeholde Kirkebygningerne, en saa naturlig Afgang til at finde sig tilfredsstillt, føler det sig opfordret til indtrængende at anbefale denne Frihed til det ærede Things kraftigste Understøttelse, og det endog saa, om der fra Geistlighedens Side, imod dens egen velforsaaede Interesse, skulde vise sig Uvillie mod Løsningen af Baand, hvorved de hidtil have havt Menigheden bunden til sig, da en saadan mulig Uvillie mod Frihed for Sognebeboerne bør vige for den Betragtning, at idet man løser Sognebaandet, giver man Geistligheden Anvisning paa at knytte Menigheden inderligere til sig med et fuldkomnere Baand: Tillidens, Agtelsens og Kjarlighedens Baand, som for den Stand, der har givet sig Navn af den aandelige, maae, som aandelige i sig selv, ogsaa være de eneste rette til at binde forsvarligt med. Men, omendskjøndt det ikke er Fleertallet ubekjendt, at der i den geistlige Stand findes Nogle, som saaledes foretrække Sognebaandet for Kjarlighedsbaandet, og troe, at alle Baand bryde mellem dem og deres Sognebeboere med dette, er det dog ogsaa Udvalgets Fleertal vel bekjendt, at en meget stor Deel Præster ønske Sognebaandet løst, baade fordi de unde alle Mennesker, og da allermeest dem, som staae dem nærmest, deres egne Sognefolk, al borgerlig Frihed, og fordi de selv længes efter den Dag, da de vidste, at

den Kreds, som sluttede sig om dem, var knyttet til dem ved de vel usynlige men derfor stærke Bånd, som ingen Mennefskaand kan knytte eller overfsjære, de Bånd, som nødvendig maae være tilstede, hvor Ordet skal kunne finde den Bet. til Hjertet, som maa staae det aaben, naar det skal udrette sin beskiftede Gjerning.

Hvad Medlemmerne af Menighederne angaaer, tvivler vel Udvalgets Fleertal ikke paa, at der jo vil gives Mange, som ikke ville bryde sig om denne Frihed, fordi det er vitterligt, at Mange ikke bryde sig om Kirke og Præst; men de ville dog ikke kunne have Noget imod den, fordi de ikke nødes til at benytte den; de ville ikke bruge den, men den kan ikke trykke dem, fordi den kræver intet Offer af dem. For Mange er den derimod en stor Trang, som ved saa simpelt et Middel kan tilfredsstilltes, og Enhver, som ikke søgte sig opfordret til at stille sig fra sit Sogns Præst eller Kirke, men dog ved enkelte kirkelige Handlinger kunde af en eller anden Grund ønske at benytte en anden Præst, vilde glæde sig ved, at denne Frihed var ham lovlig forundt og kunde benyttes, uden noget Slags Bevillings Erhvervelse.

Naar Udvalgets Fleertal saaledes føler sig opfordret til at anbefale den omtalte Frihed paa det Bedste, har det dog fundet det nødvendigt, at foreslaae Udkastet vedtaget i forandret Form; navnlig for at undgaae at vække Betænkelighed ved og Indvending imod Friheden af Hensyn til Bevarelsen af god borgerlig Orden.

Lovforslagets § 1, som angiver Friheden indskrænket til Daab, Confirmation, Altergang og Egtevielse, foreslaaes udvidet til alle kirkelige Handlinger, da der ikke sees nogen Grund til at undtage enten Prædiken eller Begravelsen fra den almindelige Regel. Bistnot er det en Frihed, Folket har taget sig, at høre hvilken Præst prædike, de ville, skjøndt de ældre Lovbestemmelser ikke udtrykkelig ere ophavede, der indskrænke denne Frihed; men Friheden behøves udvidet til, at en Præst kan prædike for Folk i et andet Sogn, hvilken Frihed nu ansees for tvivlsom. Og hvad Begravelsen angaaer, da kan vel baade Jorde